

ELLENZÉK

POLITIKAI LAP

Előfizetési árak:		Felelős szerkesztő:	Szerkesztőség és kiadóhivatal:
Helyben: Egész évre . 10 K	Vidékre: Egész évre . 12 K	Dr. HEBRONY JÓZSEF	Széchenyi-utca 34. SZELENYI és TÁRSA nyomdája
Fél évre . . . 5 „	Fél évre . . . 6 „	Szerkesztő:	A lap megjelen
Negyed évre 2:50 „	Negyed évre 3 „	FRANK ZOLTÁN.	minden kedd, csütörtök és szombaton.
Egyes szám ára 8 fill. Kapható minden hírlapelárusitónál.			

Központ és kerületek.

(Az országos függetlenségi párt figyelmébe ajánlva.)

Kossuth Ferenc és leszerelő tábora, tudvalévőleg azzal is érveltek a harc abban hagyása mellett, hogy a pártegységet minden körülmény között meg kell óvni.

A pártegység megóvása tagadhatlanul fontos és vajjon miért? Azért, mert ha egy párt tömör sorokban, egységesen küzd a kormánytáborral, miníg nagyobb a hatása, mintha ugyanazon eszméért bár, de mindenki külön-külön, a maga szakálára harcol. Tervszerűség a küzdelemben egységes párt, egységes vezetés nélkül nem is képzelhető. Ezért nagyon helyes volt, hogy a pártegység megóvását szem előtt tartották a *központban*.

Azonban kár volt szem előtt téveszteni, hogy a központi, helyesebben képviselőházi párt és a vidéki párt, vagyis a választópolgárok közt is szent legyen a béke. Mert ha megrendül a bizalom, ha a választók a képviselők eljárását nem helyeslik, akkor a *pártválság a központból a kerületekbe lesz áthelyezve*. Ott szakadnak el olyan tagok, kik a központ eljárását, taktikáját nem helyeslik.

A lefolyt obstrukció — hiába tagadjuk, mert úgy van — szakadást teremtett a központ és a kerületek között. Vidéken a

leszerelés miatt általános lett az elkedvetlenedés, megrendült a bizalom. Nem csoda. Ha a párt korifeusai maguk hangoztatják azoknak az eszméknek keresztülvihetetlen-ségét, melyeknek alapján őket megválasztották, akkor a választók méltán mondhatják: minek őket megválasztani ujólag, hisz maguk beismerik, hogy amit hirdettek, azért helyt állani, azt keresztülvinni képtelenek. Valjuk meg, a választóknak ebben teljesen igazuk is van.

A központ és a kerületek között azonban mindenképpen helyre kell állítani az összhangot, különben elzúlik az egész párt. Hiába a pártegység a központban, ha vidéken a pártbomlás és elégedetlenség tünetei mutatkoznak. Pedig nagyon is mutatkoznak. Az Apponyi és Bánffy tábor nagyrészt a függetlenségi eszme legelszántabb, legagilisabb tagjaiból toborozza a katonáit.

Az összhang helyreállításának egyetlen módja van: komoly, mindenre elszánt harcot kell indítani a nemzet jogaiért.

Legközelebb itt lesz rá a jó alkalom. Tisza talán az őszi ülészek alatt előterjeszti a gazdasági szerződéseket.

Kétségtelen, hogy átgázol az 1900. évi XXX. törvényekről és megkísérli valamely formulába bujtatva, az osztrákok 14. §-ával életbe léptetni az új kiegyezést.

Elnézi-e ezt is a függetlenségi párt?

Ha igen, akkor megpecsételte saját sorsát.

Azt képzelik ott a központban, hogy a kerületnek egy *pro forma küzdelemmel* újra ki lehet szűrni a szemét? Elvi kijelentéssel s egy-két fényes dikcióval ma már senki be nem éri. *Az emberek tetteket és eredményeket várnak*. Kiknek erre nincs bátorságuk, azok álljanak félre. Elvégre egy-két fényes beszéd s csavaró sophismák a tömeg ítéletét ma már meg nem tévesztik.

Mi lesz, ha a választók a gazdasági függetlenségért biztosan meginduló küzdelemben majd azt látják, hogy a legradikálisabb programot valló párt marad leghátul, hogy harcol, de életlen pengével, lő, de golyótlan töltésekkel? Jó lesz ezekkel most eleve számot vetni Justh, Komjáthy és Bartha Ödön úréknak.

Mert szép, szép az a béke, de azt mondja egy költőnk: „A béke, bukva oly nagy ár, hogy többet ér a szép halál.” Kossuth Lajos is megtudta volna kötni 48-ban a békét, ha úgy gondolkozott volna, mint Ferenc fia. De nemzeti becsület árán, nemzeti jogok elkobzásával béke neki nem kellett. Ezért áldja porait kivétel nélkül minden magyar a hazában.

A gazdasági harenál nincs kibúvó, nem lehet chlopyi parancs s a császár akarata, tekintettel a 14. §-ra, csak eskü-

TÁRCA.

Valahol.

Valahol most csipkés, fehér ruhában
Egy szöke leány jár-kei a mezőn
Rिंगó virágok csokolyák, fodrozzák
Ruhája lágy szegélyét vakmerőn.
Kicsiny kezével margaréta szájról
Tepdesi le a fehér levelet,
S félig nyitott ujka között susogja
Minden szíromra, szeret . . . nem szeret . . .
S az jön ki végül, hogy nagyon szeret . . .
És erre hosszan, pajkosan nevet.

Valahol most egy vén paróchiának
Sötét hársakkal benőtt udvarán,
Fehér arcán nyugodt, tiszta örömmel,
Levelet olvas egy szép, szöke leány.
Szívverését is szinte visszatölti . . .
S el-elmereng minden sora felett . . .
Majd öntelelten, boldogan susogja,
Hogy elolvasta a kis levelet:
„Azt írja benne, hogy nagyon szeret . . .“
És erre könnye lassan megered.

Sassy Csaba.

A mit a holnap hoz.*)

Irta: Porzó.
(Folytatás.)

Az én látogatóm rejtelmesen mosolygott. Nyilván a psychographionjával kiolvas-ta belőlem, hogy voltaképpen milyen érzelmeikkel viseltetem irányában. De hát business is business és így folytatá:

— Lásza uram, már a világ a tönk szélére jutott. Minden harmadik ember az Ibsen és Lombroso örökével van megterhelve. Megoldatlan enigmákban keresi az igazságot. Turkál a sötétségben s elnevezi az egyetlen világosságnak; hónaljig vajkál a bűzben s ezt vallja a valóság kisugárzatának. Gyanus előtte a józanság s beszél az egészség járványáról. Én ennek a nyavalyás nemzedéknek a meggyógyítására törekszem. Azt akarom, hogy jószágúnak ismerje a rózsát, édesnek a dalt, szomorúnak a halált s boldogítónak az élet aranyát.

*) Mutatvány a Budapesti Újságírók Egyesületének rövidesen megjelenő Almanachjából.

nyos derüjét. Hogy ne a köszén moslékjából érezze ki a rezeda illatát, ne a szétmarcangolt hangnemek közt elvérző, vonagló töredékekben ismerjen rá a melódiára, ne az oda sühintott festék-gubancokban a színek és vonalak örök szépségeit és ne a feltámasztott halottban keresse az életet.

— És milyen eszközei vannak e végre? — kérdezém.

— Hiszen ez az éppen uram, amiről szólan akarok . . . S óvatosan körültekintve, suttogvást folytatá: Az én találmányaim kiterjednek minden étkorra s az emberiség minden osztályára. Vallás, tudomány, költészet, művészet, politika, társadalom, szóval az életnek minden megnyilatkozása, az emberi elmének minden szerzeménye más-más mederbe terelődik. Erkölcs, hajlam, szokás mind új irányt vált.

— Példákat uram, példákat! — kiáltám szorongva.

— J'y szus, monsieur. Tehát: vallja meg uram, hogy megunta a mai utazásnak módját.

Szelényi és Társa

Könyvnyomdája és könyvkötészetében
Széchenyi-utca 34. szám. (A színházzal szemben)

bármily könyvnyomdai munkák: lakadalmi és báli meghívók, körlevelek, falragaszok, árjegyzékek, zárszámadások, táblázatok, kimutatások, művek, levélpapír és borítékok, czimkártyák, számlák, gyászjelentések, czimkék, névjegyek és itt fel nem sorolt egyszerű avagy több színben nyomandó munkák a legjutányosabb árak mellett és a legcsinosabb kivitelben készülnek.

Iskola-könyvek félvászon kötése 20 fillértől feljebb.

szegéssel érvényesülhet. Nos, hadd lássuk végre: hol van a legszeretőbb, a legből-csebb, a *legalkotmányosabb* magyar király, kiről hivatalos tóztokban olyan szóradat folyik. Létezik-e a valóságban vagy csak a nemzet vágyaiban? Most kell eldölni, hogy az a rongy valami, melyet 67-es kiegyezésnek neveztek, mennyit ér a valóságban. Most válik el, hogy mit ér a király esküje s egyáltalában van-e alkotmány hazánkban, avagy parlamenti formába bujtatott legsötétebb abszolutizmusban élünk.

Azzal se igyekezzék a párt magát mentetgetni, hogy az önálló vámtérület csak egyik része a függetlenségi programnak s *nekünk az egész kell*. Mert ha a program egészét részletekben meg lehet valósítani, akkor, ki részletkérdésekben küzdeni nem akar, csak saját gyávaságát, avagy határtalan korlátoltságát árulja el vele. Az önálló vámtérület alapja a független Magyarországnak. Nagyon tudta I. Ferenc József, mikor uralkodása kezdetén, vértenger és bitó árán elvette ezt tőlünk, hogy mit csinál. Nem hiába mondta, hogy a legfontosabb eredmény, mit a forradalom elérésével elérni lehetett.

Még egyet. A függetlenségi párt organuma, az „Egyetértés” már előre visszautasítja a gazdasági kiegyezés körül meginduló küzdelem idejére, a többi ellenzéki pártokkal a szövetséget. „Mi ott leszünk s hogy a többiek mit tesznek, nem tartozik reánk.” Ez a lap — igen jellemző! — nagyobb gondot fordít a többi ellenzéki párt gyalázására, mint kormányral és Tiszával való küzdelemre. Már ebből az egy tünéből látja a vidék, hogy az enerzált központ nem készül komoly harcra. Mert ha ezt akarná, nagyon is megbecsülné a szövetségeket, az erők tömörülését, a hatalmas, tervszerűen dolgozó tábor, mely képes volna gáncsot vetni a Tisza ármánykodásának. Nincs, nincs már a központban igaz ellenzéki szellem. Visszautasítják a szövetséget s ők maguk nem harcolnak. Ebből látjuk Carthágó sorsát.

Egyelőre a szárazföldi utazásról szöveg. Agyát ugy-e bár megrengetik a vasúti kocsi lökései; utálja a kénszagú füstnek a betolakodását minden részen; ne tagadja, hogy a táviró rudak porcellán gombjai között kifeszített vas fonalak föl s alá hullámlása megszedíti agyát s hogy az állomások lázasan csilingelő jelzői ráncigálják az idegszálait. A bicikli gyerek-sportját mellőzve, az automobil ádáz rohanásait csak nem tekintik élvezetnek? Az én találmányom uram, végét veti ezeknek a borzalmaknak. Uram, képzeljen egy járművet, amely elé e célra idomított egy, két, vagy négy ló van fogva. Nevezzük el ezt a járművet csézának, vagy hintónak. A rossz időjárás ellen van neki födele. Tiszta időben az ernyője lebecsülhető s ön ott megveti magát a hintó szögletében s míg a jólnevelt állatok szapora ügetésben haladnak, élvezzi a messze kéklő hegyet, a csörgedező patak mentén virágzó mezőt, a sűrű erdőt, a fénylő eget és felhőinek játékát s szívja a fűszeres levegőt. Az útba ejtett fogadóban, míg a hű állatokat megabrokolják, ön is kedvére megebédel s folytatja a vidám utazást akkor, amidőn tetszik. Semmi második, semmi harmadik csemetés, semmi zaklató fütty. — Semmi kihajlási tilalom, semmi kártérítési intézés, sem vészjelző.

— Gyönyörű! — mondám lelkesedve. — Ideális utazás! De hisz utopia!

Mynkeer Luciann Faustus Lübbert Van de Brogh tagadólágrázza a fejét.

— Nem oly kivihetetlen, mint gondolja.

Engedje, hogy második találmányomról szól-

Ki komoly, mindenre elszánt harcot nem akar, az csak a Tisza javára ellenzékieskedik. Ez a gyanu fészkeltte be magát a választók lelkébe. A gazdasági harc idején majd elválnak, hogy mi igaz belőle.

Egyre azonban figyelmeztetjük a képviselő urakat. Most ők tesznek és szavaznak, de közeledik a választás ideje is. Jól jegyezzék meg maguknak, hogy a Justh, Bartha, Komjáthy-féle békegalambok és a hozzájuk hasonlóknak számára igaz függetlenségi választóknak szavazata nem lesz.

Menjenek ezek az urak szavazatért Tisza Pistához, ő talán hálából további szolgálatok fejében, beválasztatja őket.

— A függetlenségi párt értekezlete.

A függetlenségi és 48-as Kossuth-párt pénteken este 6 órakor Komjáthy Béla, a párt alelnökének elnöklése alatt értekezletet tartott, melynek tárgyát az egyes tárcák költségvetéséhez a párt részéről felszólalók kijelölése képezte. Az értekezleten 22-en vettek részt.

A párt hivatalos szónokait az egyes tárcák költségvetéséhez a következőkben állapították meg: A belügyi tárca költségvetésének ismertetésére és a párt álláspontjának e tárcánál való kifejtésére Szalay Lászlót, a vallás- és közoktatásügyi tárca költségvetéséhez való felszólalásra Veress Józsefet, a földmivelésügyi budgetnél Marjay Pétert, a honvédelminél Bakonyi Samut, az igazságügyinél Bizony Ákost, városunk északi kerületének képviselőjét, a pénzügyi tárca költségvetésének ismertetésére és az ahhoz való felszólalásra Endrey Gyulát kérte fel a párt egyhangulag. Az appropriációnál a párt álláspontját Barabás Béla alelnök fogja a képviselőházban kifejteni. Ezzel az értekezletet véget ért.

A haladás — már mint az, amit a múlt század végének hivallgói annak szerettek nevezni — s a vele járó új foglalkozások és mesterségek csak a betegségek számát szaporították. Szembaj is huszszal van több, mint volt a múlt század elején. Az órás, a könyvkötő specialis szembaja mellé most a mindnyájunk szembaja sorakozik. Az a kegyetlen világító szerek sokasága, főképen annak a Bremer-lámpásnak brutális fénye okozza. A petróleum, büztét hagyján, robbanós és erősen ránk fűt. A gázlángnak görcsös vonaglása idejekorán vénti meg a szemet, a teke mediumait már a gyereknél zavarja meg. Ezt az állapotot növeli az apró betű, melylyel az újabb lap és „könyv” tele van hintve. S egyszerre, uram: tornyon, utcasarkon, előttünk, felettünk, alattunk és körülöttünk sisteregve gyűl ki a villamos tüzek szemfényvesztő tündöklése. Éjjel is sötét üveg-gel az orrunkon botorkálunk már dolgaink után. Ezek a fénykülönbözetek köre fordítva megrendítenék egy jeges medvének is az egészségét.

— Nos uram? Nos, nos, nos? — sürgetém a professzor urat. — És mi következik mindebből?

— Mi egyéb, mint az, hogy más világító testről gondoskodunk. Van egy növény, a brascica napud olcifeva — Magyarországon repce néven fordul elő — melyet eredeti hivatásától elterelve, istenverte gépek olajozására fordítanak. Voltaképeni rendeltetése pedig az, hogy világítson. Fénye nyugodt, egyenletes és soha még szét nem vetette a tartóját. E találmá-

Tanárok tanulmányuton.

— A felsőkereskedelmi iskolai tanárok miskolci szünidei szaktanfolyamának tanulmányi kirándulása Aggtelekre. —

Miskolc, július 18.

Pár év óta a közoktatásügyi miniszter a szünidők alatt a felsőker. iskolai tanárok számára az ország nagyobb városaiban szaktanfolyamot rendez.

Az idén e szaktanfolyam Miskolcon van. Tudvalévő, hogy e nálunk pár hét óta tartó szaktanfolyamon, a tanárok szakképzése céljából tartott szakelőadásokon kívül, a tanfolyam tanárai — belevonva a társadalom egy-egy szellemi vezérfőit is — szépszámú előadásokat is tartanak.

Ezek az előadások, míg egyrészt a művelt közönségnél a tudományok népszerűsítését célozzák, másrészt nagy fontossággal bírnak a tanároknak is, mert őket közvetlen s a kereskedelmi szakoktatás ügyét hasznosan előmozdító közvetlen érintkezésbe hozzák a társadalmi, kereskedelmi élet tényezőiként szereplőkkel és a nagyközönség — mint a tanítványok szülőivel — egyaránt.

Ennek nemcsak kellemes, de gyakorlati előnyű és a továbbképzésre nagyfontosságú kiegészítő részét képezik a szaktanfolyam vezetősége által a tanfolyam tanárai részére környékünkön rendezett tanulságos kirándulások, mely mindmégannyi egy-egy tanulmányút.

Ilyen tanulmányutat rendezett a szaktanfolyam élén annak nagytevékenységű és országos hírű vezetőjével, derék földünk, Schack Béla főigazgatóval legutóbb hazánk egyik világhírű nevezettségéhez, az *aggteleki cseppkő barlanghoz*.

A tanulmányi kirándulás vasárnap — e hó 17-én — volt s egész napon át tartott. Részt vettek azon, a tanfolyam tanárain kívül, mint az előző hasonló célú és irányú kiránduláson, most is többen a nagyközönség köréből is.

Hogy a tanulságos kirándulás mentől közvetlenebb hatású legyen, — a tanfolyamon megelőzőleg — szombaton déli 12 órától 1-ig a felolvasások szokott helyén, a helybeli kereskedelmi kamarában Léway István, a kassai áll. felsőkereskedelmi iskola jeles tanára, az *aggteleki cseppkőbarlangról*, a barlangról vett vett képek bemutatásával egy nagyon tartalmas és tanulságos előadást tartott, melynek értékes hatása alatt történt másnap a tanárok s a közönség köréből hozzájuk csatlakozott érdeklődők tanulmányútja.

A derék tanárok és vendégeik nem retentve vissza a rekkenő hőségétől, reggel a gö-

nyom, megvagyok róla győződve, rövid időn megfogja hódítani az egész művelt világot. — Gyerünk tovább! Hányszor tapasztalja bosszúsan uraságod, hogy a vízvezeték csöve vagy eldugult, vagy megrepedt. Hol víz nélkül szűkölködünk, hol zápor szakad a fürdő-szobájába. Ám hasztalan küld el a tűzoltókért, mert azok csak tüzet tudnak oltani, de vizet nem.

— S mit ajánlana ennek a helyébe? — dadogám.

— Még kérdezheti? — felel a professzor úr. — Én idéztem vissza emlékébe a hajdani való dunavízest? Ezek az én találmányaim voltaképen annyiban hasonlítanak a puskapárhoz, hogy ezt is másodsor kellett kitalálni. Az önk emberséges tétje újból a háttára emeli az ő diadalmas puttonyát — it' s all.

— Ah! Elvagyok bájolva, — mondám megrökönyödve. Hiszen nekem örült látogatóm van. Beröngsöttem a telefonhoz s felriogattam a közoktatásügyi miniszterét, hogy siessenek segítségemre. Hogy beléptem, vendégem mosolygott.

— Találmányaim közül még csak kettőt ismer, uram.

— Oh, — vágta elejébe, — beérem egyelőre ezekkel.

— Hát még a többi, — folytatá nekimelegedve. — Az én társadalmi reform-eszmém! Ezzel igazán nagyra vagyok. Tisza István gróf m. kir. miniszterelnök ur ő excja előtt már ott is fekszik. Nincs egyébről szó benne, mint arról, hogy az ebben az évben születendő minden új honpolgárt a magyarok dicső királya grófossítsa meg.

mőri pályaudvarról 6:29 perckor Szin közsé-
gig vonaton, onnan pedig hosszú kocsisorban, mint-
egy két és fél órai kocsisz után déli 12
órákor értek a világhírű barlanghoz.

Öt óra hosszáig tartott a rendkívül tanul-
ságos és az ország különböző részeiből egybe-
gyűlt tanárookra valóban nagyszerű, meglepő
hatást gyakorolt világhírű barlang megte-
kintése.

A társaság azután Aggteleken ismét ko-
csiraült és egy, bár fáradságos, de szinte ki-
pótolhatatlan gyönyörűségű kirándulás után ért
újából Miskolcra esti 10 óra után.

A kirándulásban részt vettek:

Schack Béla, neje és leánya Malvin, Rá-
thony Kálmán sziraki plébános, Debreczeni
Aron és neje Homonnáról, Frauk Zoltán lap-
szerkesztő, Szombathy Jánosné fiával Miskolc-
ról, Mildschitz Olga, Csontó Juliska Miskolc-
ról, Kiss Albert városi hivatalnok Miskolcra,
Jónás János felső ker. isk. igazgató és neje
Pozsonyból, Péter János ker. isk. igazgató Bu-
dapestből. Továbbá a következő felső keresk.
iskolai tanárok: dr. Vadas József, Schusztér
Alfréd Budapestből, Greiner Mihály Pozsony-
ból, Simonssics Alfréd és Véghe Kálmán Kés-
márkról, Braun Róbert és Reinhold Arpad Lip-
páról, Pusztér János nejevel és Hanner Viktor
Miskolcra, Krump Vilmos Zomborból, Vidacs
Aladár Besztercebányáról, Sente Arnold Vesz-
prémből, Perl Mihály Nagybecskerekéről, Lakos
Soma Alsó-Kubinból és Márton Béla, Sándor
János, Margócsy Emil, Berta Elemér felső ke-
resk. isk. tanárjelöltek.

Mondanunk sem kell, hogy a tanulságos,
igen kedves emlékü és pompásan sikerült ta-
nulmányuton úgy jókedvben, valamint Luculssi
lakomákban a társaság és főleg a társaság je-
len volt hölgyeinek — élén a főigazgató sze-
retetreméltó, kedves nejenek, Schack Béláné
uri asszonynak — kedves gondoskodásából sem
vált hiány s teljes volt a haszonteljesnek is
a gyönyörűsége.

S így, bár a társaság a hatalmas uttól tö-
rődötten is tért haza, de lelke igazán teljes
gyönyörűséggel telt meg, amiről szinte fölös is
beszelnünk, hiszen közönségünk nagyrészenek
már volt gyönyörűsége az aggteleki barlang-
ban s így ismeri is azt.

Szeretnénk persze e sorokkal kapcsolato-
san egy kis nyomoruságról is beszélni, ami
általános s így Aggteleken is meglevő nyomo-
ruságos turisztikai viszonyainkról is. De hát
közönségünk világlátott része előtt az is csak
fölösleges ismételtetés és nem rosszul eső

— De hiszen Szemere Miklós ur már egy
röpiratban . . .

— Szemere ur csak amolyan közönséges
nemes embereket contemplant. De én mágnás
nemzetnek szeretném látni a magyart, amely
eszmével — azt hiszem — magam mellé csö-
ditem az egész . . .

— Lipótvárost, igenis.

— S a körültekintő többi országrészt, tes-
sék elhinni. Mert nézze uram: a demokrácia
nem egyéb, mint a tömegek arisztokráciája.
Ott van Amerika, a demokráta államcsoport.
S hogy ezei a grófokat és hercegeket. Anyira
felgazdagodott már, hogy ott a koldus is négy
tál ételt eszik ebédre. Az Astorok, Van der
Biltek, Geuldok, Rochefellerek s mindahány.
Rangjuk nincs és születésük tisztára csak élet-
tani mozzanat, a heraldikának árnya, az ősiség-
nek minden nyoma nélkül. Uralkodó köll nek-
kik! A felség ragyogása! A fényes udvartar-
tás! Mád mellé rang! Cím és rendjel! Az el-
mék teljesen kivannak már készítve erre a
célra. Még egy lökés és megszületik az Ame-
rikai Császárság, tartósabb alapon, mint a Sa-
harai Császárság. Ekkor, uram . . .

Ebben a pillanatban — hála neked oh
Edison! — megrezdül a villamos csengettyű,
Juci kitarja az ajtót s benne megjelen két ha-
talmatlan természetű rendőr s három athleta lipót-
mezei legény.

— Melyik az? — kérdi a csapat ve-
zére.

— Ez az! — mondá a professzor és rá-
mutatott . . .

. . . Erre perze, hogy felébredtem.

(Végo.)

— minthogy nekünk is az — s egyelőre cél-
talan kesernyékedés volna csak.

Meg talán nem is időszerű. S így azt,
meg a kirándulás lefolyásának részletező és
vidám színezését is egyelőre máskorra vagy
lapunk egy más hasábjának szánjuk.

Ugy tudjuk különben, hogy a szaktanfo-
lyam derék tagjai és vezetősége e napokban
a kies Tapolcára rendez hasonló célú kirándu-
lást s hogy szombaton a polgári körben hang-
versenyt rendez.

Kívánjuk különben, hogy úgy mint eddig
(legalább úgy hisszük), érezzék magukat to-
vábbra is jól körünkben, még pár hétig to-
vábbra is tartó, hasznos és kellemes itt idő-
zésük tartamára.

UJDONSÁGOK.

Lánczy Leó esküvője. Szombat délben a
budapesti kerületi anyakönyvi hivatalban Lánczy
Leó, Miskolc volt képviselője házasságot kötött
Lázár Janka asszonynyal, dr. Schwartz udvari
tanácsos elvált feleségével. A vőlegény részéről
Gajári Ödön, a menyasszony részéről dr. Kán
Béla szerepeltek tanúként. Az egyházi szer-
tartás ezután a Kálmán-téri református tem-
plomban folyt le. Az esketést, amely a leg-
szűkebb körben ment végbe, Petri Elek lel-
kés végezte. Ezután a Bristol-szállóban ba-
ráti körben lakoma volt, amely után az új há-
zaspár Svájca utazott.

Névmagyarosítás. Grünfeld Ödön nagy-
kereskedő, miskolci lakos, valamint kiskorú
Elek és Zsigmond fiai vezetékeiket belügy-
miniszteri engedéllyel „Győri”-re magyarosi-
tották.

Eljegyzések. Novák Sándor sárospataki fő-
gimnáziumi tanár szombaton tartotta eljegyzé-
sét Sárospatakon Szánthó Sarolta urhölgygyel,
dr. Szánthó Gyula jogtanár és neje Nagy Emma
leányával. A menyasszony dr. Szánthó Bertalan
miskolci kórházi osztályfőorvos unokahuga. —
Szilárd D. Tódor, a Dunky fivérek cs. és kir-
udvari fényképész cég jeles szakképzettségű
művezetője szombaton tartotta eljegyzését Szé-
kely Rózsika kisasszonnyal, Székely Simon tör-
vényészi titkár leányával.

Hangverseny Csiz fürdőben. Csiz fürdőben
folyó hó 21-én, csütörtökön nagyszabású jóté-
konycélú hangversenyt rendez a fürdőközön-
ség fiatalága. A hangversenyen való részvé-
telre városunkból Lányi Ernő zeneiskolai igaz-
gatót és fiát Ifj. Lányi Ernőt is felkérték. Ifj.
Lányi Ernő „Fábián hadnagy” c. melodramát,
Lányi Ernőnek egyik legszebb szerzeményét
fogja szavalni, a szerző, Lányi Ernő zongora
kísérelte mellett.

Új lap. „Felsőborsodi Lapok” címmel egy
új lap indult meg megyénkben. Az új lap első
száma vasárnap, folyó hó 17-én jelent meg
Sajószentpéteren. A lap tulajdonosa és felelős
szerkesztője Román Sándor. Előfizetési ára egy
évre 8 korona. Fél évre 4 és negyed évre két
korona.

Megüresedett szolgabírói állás. A várme-
gyénél üresedésben levő szolgabírói állásra,
mint értesülünk Kovách Bálint Borsodvármeg-
yei volt aljegyző is benyújtja pályázatát. Tu-
domásunk szerint Kovách Bálint öt éven át
szolgált különböző tisztségekben, közmeg-
elégedésre Borsodvármegyét s állásától csak
betegeskedése és családi körülményei folytán
vált meg, s így örömmel látjuk, hogy ő is be-
lépett a pályázók sorába.

Baleset. Mező Kövesden szombaton délután
Papp István (gazdi) földmives, auidón a gép-
nél a buzacsomókat adogatta, a kerek egyike
a jobb karját elkapta s azt összeroncsoolta. A
súlyosan sérültet lakásán ápolják.

**A Gábel-féle tanítási módszer a hadsereg-
ben.** Pitreich báró, közös hadügyminiszter el-
rendelte, hogy a közös hadsereg analphabétái
Gábel Gyula fővárosi községi tanító módszere
szerint taníttassanak az íva olvasásra. Lob-

kovitz herceg hadtestparancsnok intézkedésére
ezt a próbatanítást nevezett tanító ma tartotta
meg a budapesti „Abrecht Főherceg Lak-
tanya” helyiségében. Az ezredparancsnok kép-
viselésében megjelent Kein százados, továbbá
Mar őrnagy, Inselt főhadnagy és Kranenboch
hadnagy. A tanítási fényes eredménnyel vég-
ződött. A berendelt tiz katona rövid tiz perc
alatt teljesen megtanulta az első nyolc betű
rendes írását és gyakorolt olvasását minden
összetételben. A megjelent tisztek ettől a fé-
nyes eredménytől láthatóan meglepődtek. Kein
főhadnagy és Mar őrnagy ezen érdekes taní-
tási módszer feltalálójának elismerésüket fe-
jezték ki és megígérték, hogy ezen nagyszerű
eredményről előljáró hatóságuknak kimerítő
jelentést fognak tenni.

**Általános érdekű, nyilvános előadások a
kereskedelmi iskolai tanárok tanfolyamán.** Ma
kedden Sugár Ignác dr. kereskedelmi és ipar-
kamara titkár: A kereskedelmi érdekképviselő-
letről. 20-án, szerdán Kühne Adolf, a miskolci
turista egyesület ügyvivő alelnöke: A Bükkről,
turisztikai szempontból. 21-én, csütörtökön
Kiss Lajos főgimnáziumi tanár: Munkácsy Mi-
hályról. 22-én, pénteken Perl Mihály nagybecs-
kerei tanár: Az illatszerekéről. 23-án, szom-
baton Gálffy Ignác: Vezéreszmék a borsod-
miskolci múzeum megállapításánál és berende-
zésénél. 24-én, vasárnap kirándulás. 25-én,
Vértessy Sándor főgimnáziumi tanár: Dérnyé
és korának viszonyai. Ezzel egyidejűleg a
tanfolyamok alkalmából itt időző úrhölgyek
megkoszorúzzák Dérnyé sírját. 26-án, kedde
Véghe Kálmán késmárki tanár: Az előadásról.
Ezen egytől-egyig a nagyközönségre nézve ér-
dekes és tanulságos felolvasások sorából kü-
lönösebben fogja hölgyeinket is érdekelni Perl
Mihály felsőkereskedelmi iskolai tanárnak a
kereskedelmi kamarában e hónap 22-én déli
12—1 óráig tartó felolvasása az illatszerekről.
A tudós tanár több neves illatszergyárnak
volt valamikor kémikusa s mint ilyen több ki-
tűnő illatszert is feltalált, gazdagítva ezzel
nemcsak az illatszerek számát, hanem a hől-
gyek e részben érthető örömet is. Saját ta-
talalmányú és kedvelt illatszereinek néhány
különböző hirt szerint, még török szultán udva-
rának hölgyei körében körében igen kedvelt
pipere tárgyak. Az érdekesnek ígérkező felol-
vasásra e sorokkal is felhívjuk a közönség ér-
deklődését.

Népmozgalom. Az elmúlt hét folyamán
1904. VII. 9—15 ig Miskolcon született: 16
fiú és 13 leány.

Kihirdetett házasságok. A miskolci anya-
könyvi hivatal kihirdetési tábláján az elmúlt hét
folyamán a következő jegyespárok hirdettek ki:
Horváth József és Lövy Zsuzsanna, Molnár
János és Szloszárcsik Anna, Vörös Lajos és
Fischer Mária, Lefler Béla és Korányi Ilona
Anna, Kalapos János és Koriát Borbála, Pre-
minger Salman Itzig és Spitzberger Hani, Sze-
verény Mihály és Kiss Zsuzsanna, Jakab M.
Zsigmond és Major Mária, Gaedler Gyula és
Schwarz Eszter, Sikó János és Karlovszki
Etelka, Bale Gyula és Novák Borbála, Hornyák
Bertalan és Csontofalcsy Erzsébet, Szabados
János és Tyukod Teréz.

Megkötött házasságok. Az elmúlt hét fo-
lyamán házasságra léptek egymással: Juhász
József és Oszkocsil Mária, Kriston József és
Árvay Julianna, Simon József és Erdélyi Er-
zsébet, Jurcsó György és Brecska Ida, Kris-
ton József és Barta Erzsébet.

A hét halottai. Városunkban az elmúlt
hétben elhaltak: Grünwald Bernátné Fried Róza,
Egressy János, Veres Mészó, Milicz Katalin,
Boros Sándor, Berger Lajos, Tóth Anna,
Szalánczi Mária, Rogala István, Pihoda Mária,
Csernik József, özv. Benedek Ferencné, Kisdi
Borbála, Fügedi Ferenc, Kormos Mária, Pász-
tor Anna, Kovacs János, Vincze Irén, Méth
Ignác, Kiss Józsefné Benes Lidia, Kiss János,
Papp János, Korcsin Györgyné Göczy Mária,
Polgári Erzsébet, Nagy Matild.

x Tisztelettel értesítem a Demokrata kö-
zösséget, hogy a nyári környeliséget
(Nagyavas 376. sz.) kibővítettem és azt szom-

baton, e hó 16-án este 6 órakor megnyitom, melyre a kör tagjait és ösmerőseit tisztelettel meghívom. *Berecs József* pince gazda.

Insektor a legerősebb rovarper. Senki se dobja ki pénzét rovarirtónak nevezett s erősen hirdetett szerekért, míg kísérletet nem tett a legerősebb rovarporral, az insektorral, hogy meggyőződjen arról, miszerint az insektor még a legzívósabb életű álatokat is, mint a poloskát, svábbogarat stb. teljesen kiirtja, mert sokkal erősebb, mint az eddig feltalált, legerősebbnek mondott rovarpor. 20, 40 és 60 kros csomagokban egyedül csak **Szabó Béla** drogériájában Miskolcon kapható

Tisztelettel értesítem a n. é. újság olvasó közönséget, hogy úgy a helybeli, valamint a főváros összes napl, heti és szépirodalmi lapokra előfizetést az eredeti árban elfogadok. A t. előfizetőim b. kivánságára házhoz is szállítom. *Öv. Korach Adolfné*, dohány tőzsdéje. Színház épület.

CSARNOK.

Professzor úr Ámor.

— Regény. —

Az „Ellenzék” számára írta: *Horkay Elemér.*

(Folytatás.)

IV.

Doktor Marossy Pál melankolikus lustasággal, tekintett rendelő szobájának szecessziós stílű falórájára:

— Végre öt óra! De remélem, ma már nem zavarnak a hiszterikus dámák, akikből ma is már egy tekintélyes csomót láttam el brómmal és megnyugtató jó tanácsokkal egyaránt! . . .

Kis szünet után, mely alatt Pál úr gondolta taiban végig tekintett a mai délután hölgy-pácienseinek során, szinte sóhajtva mondta magában:

— Csodás, milyen blazirt és skeptikus lettem én. Egy idő óta, mintha félnék szerelemtől, mely a maga kaleidoskopikus mivoltának ezer változatában már oly sokszor megkísértett. Alapjában véve vágyom ez érzés után, de úgy látszik, nem vagyok még eléggé edzett arra, hogy oda ajándékozzam valakinek a szívemet, csak azért, hogy az, az én lelke-met fogva tartva, valamely kiszámíthatatlan szeszélyességében a maga szívét, másnak adja. Eh mit! Jobb ez így. Az asszonyok dédelgetnek és gyűlölnék egyaránt én pedig, vagy receptet írok a számukra, vagy pedig, ha már nagyon ölelni vágyanak, a karjaik közé dőlök és hazudom nekik a szerelmet, miközben a magam részéről alig érzek egyebet, mint a győzelmes ellenfél meglepődöttségét, mely érzés csakhamar unalomná válva tért enged a kijózanodásnak, mely olyas féle apró kellemtelenség, mint amelyet az embernek a kihuzott fog üres helye okoz, persze csak — néhány napra . . .

Ki tudja, meddig füzte volna „Professzor úr Ámor” eme dekadens filozófikus gondolat menetét, ha be nem lép az inas, aki ezüst tálcán egy névjegyet prezentált. Marossy doktor nem a legkellemesebben lepetve meg a látogatástól, unott arccal vette át a névjegyet, melyen szokatlanul nagy betűkkel csak ennyi volt nyomtatva: „Doktor Dormándy”. Néhány pillanat telt el, míg a várakozó szöga választ kapott, mert Marossy doktor sehogy sem emlékezett, hogy akár a fakultáson, akár a klinikán hallotta volna ennek a kollegának a nevét.

(Folyt. köv.)

Szerkesztői üzenet.

Fegyelmi komédia. Megkaptuk, de így formája, valamint tartalma miatt (melyből nem tudunk világosan kiokosodni) jelen cikkét, így amint van sajnálatunkra nem közölhetjük. Egyébként úgy öntől, vagy bárki mástól is származó igazán közérdekű cikkeknél, mindenkor szívesen adunk helyet.

Értesítés.

Az 1883. évi XLIV. t. c. 36. §-a értelmében tisztelettel hozzuk a t. közönség tudomására, hogy a folyó 1904. évi államadó előírása befejeztetett.

Ennek folytán felhívjuk Miskolc város t. adófizetőit, hogy adókönyvecskéik kiegészítése végett alólírott hivatalnál, a közvetlen adófizetők pedig a kir. adóhivatalnál 8 nap alatt multhatatlanul jelentkezzenek, annyival inkább, mert akik ebbeli kötelezettségüknek a mondott idő alatt eleget nem tesznek, esetleg pénzbírságban fognak elmarasztaltatni.

Ezzel egyidejűleg felhívjuk mindazon adófizetésre köteles feleket, kik esedékes kincstári városi és utadó tartozásaikat mindezeideig ki nem egyenlítették, hogy fenlevő hátralékos adótartozásaikat annyival inkább igyekezzenek kiegyenlíteni, mert a lefoglalt zálogtárgyak összehordása kezdetét veszi és az árverés határidejéül 1904. júl hó 25—26 napja tüzetik ki. Kelt Miskolcon, 1904. évi jun. 18-án.

Miskolc város adópénztári hivatala.

Laptulajdonos: **Szelényi Lajos.**

Sok pénz!!

400 koronáig kereshetnek minden rangu egyének házonként, riziko nélkül, mellékkereset gyanánt. **Bővebbet A. B. 61. alatt Annoncen Bureau des „Merkur” — Stuttgart, Schwabstr.**

969. szám.
vb. 1904.

Árverési hirdetemng.

Alnlirott bírósági végrehajtó az 1881. évi, LX. t. c. 102. §-a értelmében közhírré teszi, hogy a miskolci kir. bíróság 1903. évi Pv. IV. 335/8. számú végzése következtében **Dr. Kürsz Jakab** miskolci ügyvédnek mint vb. **Schvartz Mór** csődtömeg gondnokának a kérelmére csődleltárilag 72 koronára becsült házi butorok és felszerelvények, továbbá 37606 kor. 02 fill. összegre rugó kint levő követelések nyilvános árverésen eladatnak.

Mely árverésnek a miskolci kir. bíróság 1903. Pv. IV. 335/8. számú végzése folytán vb. **Schvartz Mór**nak Miskolczon, (Szemere-utca 31. szám alatt levő lakásán leendő eszközlésére **1904. évi július hó 25-ik napjának délutáni 2 és fél órája** batáridőül kitézetik és ahhoz a venni szándékozók oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok az 1881. évi LX. t. c. 107. és 108. §-a értelmében készpénzfizetés mellett a legtöbbet ígérőnek becsáron alul is el fognak adatni

Kelt Miskolc, 1904. évi július hó 6-án.

Skopecz Kálmán,
kir. bir. végrehajtó.

UJDONSÁG!

50 fill., 1 korona, 150 fill. és 2 koronás nyakkendőkben specialista

ROSENBERG BÉLA

úri divatüzlete

MISKOLC, Széchenyi-utca 20.

Ferenczi B. könyvkereskedésével szemben.

UJDONSÁG!

Hirdetések

jutányos áron felvételnek

— a kiadóhivatalban. —

BORSOD-MISKOLCI HITELBANK MISKOLCON.

Olcsó kamatos, félévi egyenlő részletekben törlesztendő jelzálogos kölcsönök.

A pénzpiacz jelenlegi viszonyai alapján **olcsó kamat mellett** oly jelzálogi kölcsönöket is engedélyezünk, melyek **10 vagy 15 év alatt egyenlő félévi részletekben lesznek visszafizetendők.**

Ezen kölcsönök előnye az, hogy **nem záloglevelekben, hanem készpénzben adatnak,** hogy a visszafizetés aránylag rövid időre szabatik és hogy a **tőke és kamat egyidejűleg törlesztetik.**

Kiválóan alkalmasak a kiszádkódóra, aki kiadásait a **mindig egyenlő törlesztési részletnek számbavételével pontosan** megállapíthatja és aki nem kénytelen 10 vagy 15 évnél hosszabb időn át a jelzálog terhével viselni.

Az ingatlanokon levő terheket — ha lehet, bélyeg- és illetékmentességgel — convertáljuk. A kölcsönök tetszés szerinti összegben engedélyeztetnek. Legkisebb kölcsön összeg 500 korona.

Értesítéssel szívesen szolgálunk. A kölcsön-engedélyezés szó- vagy írásbeli kívánatra folyamatra tétetik.

A Borsod-Miskolci Hitelbank Miskolcon.